

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΒ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1902	Κυριακή ΙΑ' Ματθαίου (Ματθ. 18,23-35) 16 Αὐγούστου 2015	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ

«Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ καὶ πάντα σοὶ ἀποδώσω» (Ματθ. 18,26)

Ζοῦμε, ἀγαπητοί μου, σὲ ἡμέρες φοβερές. Ποιός δὲν τὸ βλέπει, ποιός δὲν τὸ ἀκούει, ποιός δὲν τὸ αἰσθάνεται; Πρέπει νὰ ἔνε κανεὶς τυφλὸς γιὰ νὰ μὴ βλέπη «τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν» (Ματθ. 16,3), πρέπει νὰ ἔνε κουφὸς γιὰ νὰ μὴ ἀκούη τὴ φωνὴ τοῦ ἀγγέλου ὅτι εἶνε «ἐσχάτη ὥρα» (Α' Ἰω. 2,18), πρέπει νὰ μὴ ἔχη καρδιὰ γιὰ νὰ μὴ νιώθῃ τὴ θλιβερὴ σημερινὴ κατάστασι. Ἡ ἀρετὴ καταδιώκεται, ἡ πίστι ὑβρίζεται, τὰ ὅσια καὶ ἱερὰ καταπατοῦνται, ἡ κακία θριαμβεύει, οἱ ἐκκλησιᾶς ἀδειασαν, τὰ κέντρα τοῦ διαβόλου γέμισαν· ἡμέρες φοβερές, «καιροὶ χαλεποὶ» (Β' Τιμ. 3,1). Μερικοὶ συλλογίζονται· Ποῦ εἶνε ὁ Θεός; ἂν ὑπῆρχε Θεός, δὲν θὰ ἔπρεπε ἡ κακία νὰ τιμωρῆται καὶ ἡ ἀρετὴ νὰ βραβεύεται;... Κλονισμὸς πίστεως, καθὼς οἱ ἄνθρωποι βλέπουν νὰ θριαμβεύῃ στὸν κόσμον τὸ κακό, ἡ ἀμαρτία.

Ἄλλὰ στὴν ἀπορία αὐτὴ μᾶς δίνει ἀπάντησι τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο. Τί μᾶς λέει;

Κάποιος ἦρθε, ἔπρεπε στὰ πόδια ἐνὸς βασιλιᾶ καὶ ἔκλαιγε, γιὰ τὸ βασιλιᾶς διέταξε καὶ ἄνοιξαν τὰ τεφτέρια, τὰ λογιστικὰ βιβλία, λογάρισαν καὶ βρῆκαν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ὠφείλε ἓνα ἰλιγγιώδες ποσό, **χρωστοῦσε «μύρια τάλαντα»** (Ματθ. 18,24), δηλαδὴ 60.000 λίρες.

Τέτοιο ποσὸ ἦταν ἀδύνατον νὰ τὸ ἐξοφλήσῃ. Τὸν ἔπιασε ζάλη, τὰ πόδια του ἔτρεμαν, ἰδρώτας τὸν ἔλουσε. Ἔβλεπε ὅτι ἀπὸ ὥρα σὲ ὥρα θὰ μπεῖ στὴ φυλακὴ καὶ δὲν θὰ βγῆ ποτέ πλέον ἀπὸ κεῖ. Γι' αὐτὸ λέει στὸ βασιλιᾶ· «**Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί...**» (ἔ.ἀ. 18,26)· σὲ παρακαλῶ, **δός μου μιὰ ἀναβολή, μιὰ προθεσμία**, καὶ θὰ κάνω τὸ πᾶν γιὰ νὰ ἐξοφλήσω τὸ χρέος μου.

Καὶ ὁ βασιλιᾶς τί ἔκανε; τοῦ ἔδωσε τὴν ἀναβολή; Γεμᾶτος καλωσύνης καὶ εὐσπλαχνία, τοῦ ἔδωσε ὄχι ἀναβολὴ ἀλλὰ κάτι καλύτερο· λίγο ζήτησε, πολὺ τοῦ ἔδωσε. Ὅπως ὁ δάσκαλος παίρνει σφουγγάρι καὶ σβήνει τὸν πίνακα, ἔτσι ὁ βασιλιᾶς **τοῦ ἔσβησε ὅλο τὸ χρέος**.

Κι αὐτὸς τί ἔκανε; Ἔκανε κάτι ἀχαρακτήριστο. Μόλις βγῆκε ἀπ' τὸ παλάτι, συνάντησε κάποιον ἄλλον, ποῦ χρωστοῦσε σ' αὐτὸν ἓνα πολὺ μικρὸ ποσό, «**ἐκατὸν δηνάρια**» (ἔ.ἀ. 18,28), ἑβδομήντα περίπου φράγκα. Τὸν ἄρπαξε λοιπὸν ἀπ' τὸ λαιμὸ καὶ τὸν ἔπνιγε λέγοντας· Δός μου ἀμέσως ἐδῶ ὅ,τι χρωστᾶς. Κ' ἐπειδὴ ἐκεῖνος δὲν εἶχε νὰ τοῦ τὰ δώσῃ, τὸν ἔρριξε τὸ φτωχὸ μέσ' στὴ φυλακὴ παρ' ὅλα τὰ παρακάλια του!

Αὐτὴ ἡ παραβολή, ἀγαπητοί μου, δείχνει δυὸ πράγματα· ἀπ' τὸ ἓνα μέρος τὴν **εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ**, κι ἀπὸ τὸ ἄλλο τὴν ἀσπλαχνία, τὴν **κακία τοῦ ἀνθρώπου**. Ἄλλὰ ἐγὼ τώρα δὲν πρόκειται νὰ σᾶς μιλήσω οὔτε γιὰ τὸ δοῦλο οὔτε γιὰ τὸ βασιλιᾶ, οὔτε γιὰ τὰ τάλαντα οὔτε γιὰ τὰ δηνάρια· θέλω, γιὰ νὰ μὴ σᾶς κουράσω, νὰ ἐρμηνεύσω μόνο τὸ σημεῖο ἐκεῖνο ποῦ ὁ δοῦλος ἔπρεπε στὰ πόδια τοῦ βασιλιᾶ καὶ τοῦ ἔλεγε «**Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ καὶ πάντα σοὶ ἀποδώσω**» (ἔ.ἀ. 18,26)· θέλω νὰ σᾶς πῶ λίγες λέξεις γιὰ τὴν **μακροθυμία τοῦ Θεοῦ**.

Ἄκοῦμε συχνὰ τὴ λέξι «**μακροθυμία**» τοῦ Θεοῦ· πρὸ παντὸς τὴ Μεγάλῃ Ἑβδομάδᾳ ἀκοῦμε στὴν ἐκκλησία «**Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι**». **Τί εἶνε** αὐτὴ ἡ μακροθυμία; Μακροθυμία τοῦ Θεοῦ εἶνε ἡ **ἀναβολὴ τῆς τιμωρίας** μας, εἶνε **μιὰ νέα προθεσμία** ποῦ δίνει ὁ Θεὸς στὸν ἄνθρωπο γιὰ νὰ μετανοήσῃ.

Ὁ Θεός, ὡς παντοδύναμος ποῦ εἶνε, **μπορεῖ νὰ τιμωρήσῃ ἀμέσως** τὸν ἁμαρτωλό, μὰ δὲν τὸ κάνει. Μερικὰ παραδείγματα. Τὴν ὥρα ποῦ ὁ ἄλλος ἀπλώνει τὸ χέρι νὰ κλέψῃ τὸ ξένο πρᾶγμα, μποροῦσε νὰ τοῦ κἀνῃ τὸ χέρι παράλυτο. Μποροῦσε, τὴν ὥρα ποῦ ὁ ἄλλος παλαμίζει μὲ τὸ βρωμερό του χέρι τὸ εὐαγγέλιο καὶ ὀρκίζεται ψέματα, νὰ στείλῃ ἓνα κεραυνὸ νὰ τὸν κἀνῃ κάρβουνο. Μποροῦσε τὴ στιγμὴ ἐκεῖνη, ποῦ μέσ' στὴ νύχτα ὁ ἄλλος τρυπώνει σὰν τὸ φίδι στὸ ξένο σπιτί καὶ ἀτιμάζει τὴ γυναῖκα ἢ τὴν

κόρη τοῦ ἄλλου, νὰ τὸν μαρμαρώσῃ. Μποροῦσε, τὴν ὥρα ποὺ ὁ ἄλλος ἀνοίγει τὸ ἄβλιο στόμα του καὶ βλαστημάει τὰ θεῖα, νὰ διατάξῃ τὴ γῆ νὰ τὸν καταπιῇ.

Μποροῦσε· καὶ **μερικές φορές τὸ ἔκανε**. Ἀνοίξετε τὴν ἱερὰ ἱστορία καὶ διαβάστε, νὰ δῆτε ὅτι κάποτε ὁ Θεὸς τιμωρεῖ καὶ ἀμέσως. Δὲν λέει ἡ ἅγια Γραφή, ὅτι ἀνοιξαν οἱ καταρράκτες τοῦ οὐρανοῦ κ' ἔγινε κατακλυσμός καὶ καταστράφηκε τὸ ἀνθρώπινο γένος; (βλ. Γέν. κεφ. 7ο-8ο). Δὲν λέει ἡ ἅγια Γραφή, ὅτι ἀνοιξαν ἄλλοτε τὰ οὐράνια, ἔβρεξε φωτιὰ καὶ θειάφι κ' ἔκαψε τὰ Σόδομα καὶ Γόμορρα; (βλ. Γέν. 19,1-29). Δὲν ἀνοίξε κάποτε ἡ γῆ, ὅπως λέει ἡ Παλαιὰ Διαθήκη, καὶ κατάπιε δύο ἀνθρώπους, τὸν Δαθὰν καὶ τὸν Ἀβειρών, γιατί ἐπαναστάτησαν κατὰ τοῦ Θεοῦ; (βλ. Ἀρ. κεφ. 16ο. Δευτ. 11,6. Σ. Σερ. 45,18-19). Δὲν λέει καὶ ἡ Καινὴ Διαθήκη ὅτι, ὅταν ὁ Ἄνανίας καὶ ἡ Σαπφείρα εἶπαν ψέματα στὸν ἀπόστολο Πέτρο, ἔμειναν νεκροὶ ἐπὶ τόπου; (βλ. Πράξ. 5,1-11).

Νὰ λοιπὸν ἡ ἀπάντησι. Ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ τιμωρήσῃ ἀμέσως τὸν ἀνθρώπο· καὶ γιατί δὲν τὸν τιμωρεῖ; διότι **θέλει τὴν ἐπιστροφή καὶ τὴ σωτηρία** του. Μήπως ἐγώ, λέει, θέλω τὸ θάνατο τοῦ ἀμαρτωλοῦ; κάθε ἄλλο· ἐγώ θέλω νὰ ζήσῃ καὶ ν' ἀφήσῃ τὸ δρόμο τῆς ἀμαρτίας· «*Μὴ θελήσει θελήσω τὸν θάνατον τοῦ ἀνόμου, λέγει Κύριος, ὡς τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ζῆν αὐτόν;*» (βλ. ἠεζ. 18,23).

Πρέπει, ἀγαπητοί μου, **νὰ εὐχαριστήσουμε τὸ Θεὸ** γιὰ τὴ μακροθυμία του, ἡ ὁποία φαίνεται πρὸ παντὸς στὰ δικά μας χρόνια. Γιατὶ πιστεύω, ὅτι σὲ καμμιὰ ἄλλη ἐποχὴ δὲν ἀμάρτησε ὁ ἀνθρώπος τόσο ὅσο στὶς ἡμέρες μας.

Γιὰ κοιτάξετε. Μέσα στὸν αἰῶνα μας, ποὺ οἱ ἀνθρώποι καυχῶνται καὶ λένε ὅτι εἶνε ὁ αἰῶνας τῆς ἐπιστήμης, τῆς γνώσεως, τῆς χημείας, τῶν πυραύλων καὶ τῶν διαστημοπλοίων, μέσ' στὸν αἰῶνα αὐτὸν δυὸ φορές ἡ ἀνθρωπότης ἔκανε παγκόσμιο πόλεμο· σκοτώθηκαν ἑκατομμύρια ἀνθρώποι, καταστράφηκαν πολιτείες, ἔμειναν χῆρες καὶ ὀρφανά. Στὸν αἰῶνα μας οἱ ἀνθρώποι ἔβαψαν τὰ χέρια μέσ' στὸ αἷμα, ἔγιναν Κάιν κι ἀναστενάζει ἡ γῆ. Στὴν ἐποχὴ μας, νὰ στὴν ἐποχὴ μας, **πῆρε ἕκτασι τὸ κακό**. Ὅπως ἀπὸ ἕνα σπέρτο μπορεῖ νὰ καῖ ὁλόκληρο τὸ δάσος, ἔτσι πῆρε φωτιὰ ὁ κόσμος. Τὸ κακὸ ἦταν πρῶτα μιὰ σπίθα, μὰ τώρα ἔγινε πυρκαϊά.

Πυρκαϊὰ εἶνε ἡ πορνεία καὶ ἡ μοιχεία· ἡ γενεὰ μας ἔγινε μοιχαλίδα καὶ ἀμαρτωλός. Τὰ διαζύγια αὐξήθηκαν, ἐνῶ πρὸ πενήντα - ἑκατὸ ἐτῶν διαζύγιο δὲν ὑπῆρχε. Ἔλεγε μιὰ προφητεία, ὅτι θὰ ῥθουν χρόνια ποὺ ὁ ἄντρας θ' ἀλλάξῃ γυναῖκα σὰν τὸ πουκάμισό του καὶ ἡ

γυναῖκα θ' ἀλλάξῃ ἄντρα σὰν τὴ ρόμπα της. Φθάσαμε στὰ χρόνια αὐτά. Εἴμαστε σὲ ἐποχὴ, ποὺ καὶ τὰ παιδιά, ἀπὸ μικρὰ ἀκόμη, μαθαίνουν νὰ βλαστημᾶνε τὸ Θεό.

Τί μποροῦσε νὰ κάνῃ ὁ Θεός; Παντοδύναμος εἶνε. Τὸ δαχτυλάκι του μόνο νὰ κουνήσῃ ὁ Ἐσταυρωμένος—ἄς ἔχῃ τὰ χέρια ἀπλωμένα κι ἄς εἶνε ἀκίνητος ἐπάνω στὸ σταυρό—, κάρβουνο γίνεται ὁλόκληρος ὁ κόσμος. Μποροῦσε ὁ Χριστός, τὴν ὥρα ποὺ τὰ σκουλήκια ἐμεῖς ὀργιάζουμε, νὰ διατάξῃ ἕνα ἀστέρι νὰ πέσῃ πάνω στὴ Γῆ καὶ νὰ τὴν κάνῃ στάχτη, νὰ μὴ μείνῃ τίποτα. **Μπορεῖ ὁ Θεὸς νὰ τιμωρήσῃ** ὅλα τὰ ἐγκλήματα τὰ ὁποῖα ἔχει διαπράξῃ ὁ ἀνθρώπος. Γι' αὐτὸ λέω ὅτι πρέπει νὰ τὸν εὐχαριστήσουμε γιὰ τὴ μακροθυμία του.

* * *

Εἶμαι κ' ἐγώ, ἀδελφοί μου, ἀμαρτωλὸς σὰν κ' ἐσᾶς καὶ τρέμω. Μᾶς ἔχει δώσει ὁ Θεὸς πολλές φορές παράτασι καὶ νέες προθεσμίες. Αὐτὸ δὲν ζητᾶμε κάθε φορά στὴ Δοξολογία; *Κύριε, «παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε»* (Ψαλμ. 35,11)· δῶσε μας παράτασι, μιὰ ἀναβολή, μέρες καὶ ὥρες νὰ μετανοήσουμε. **Φοβᾶμαι μήπως ἡ ἀναβολὴ αὐτὴ εἶνε ἡ τελευταία**.

Δὲν θὰ μείνῃ αὐτὸς ὁ κόσμος ἀτιμώρητος. Δὲν μπορεῖς, ἀγαπητέ μου, τὴν ὥρα ποὺ χτυπᾷ ἡ καμπάνα ἐσὺ νὰ βλαστημᾶς τὸ Θεό· δὲν μπορεῖς νὰ διώχνης τὴ γυναῖκα του κι αὐτὴ νὰ τρέχῃ σὰν τρελλή· δὲν μπορεῖς νὰ ἀδικῆς καὶ νὰ κλέβῃς. Εἶνε γραμμένα ὅλα αὐτὰ στὰ τεφτέρια τοῦ οὐρανοῦ. Ὑπάρχει ἕνα μάτι ποὺ τὰ βλέπει ὅλα, ἕνα αὐτὶ ποὺ τ' ἀκούει ὅλα, κ' ἕνα χέρι ποὺ τὰ γράφει ὅλα. Θὰ ῥθῃ ὥρα—ἔρχεται, ποὺ θὰ πληρώσουμε μὲ τόκο καὶ ἐπιτόκιο ὅλα τὰ ἀμαρτήματα· τὶς μοιχεῖες, τὰ διαζύγια, τὶς βλαστήμιες, τὶς ἀσέβειες, τὶς ψευδορκίες, ὅλη τὴν ἀσέβειά μας. **Εἶνε τελευταία προθεσμία**.

Φοβᾶμαι γιὰ τὸ ἔθνος μας, γιὰ τὸ λαὸ μας, μήπως φτάσαμε στὸ δώδεκα παρὰ πέντε. Μικρὸ διάστημα μένει. Ἐὰν ἀφήσουμε νὰ περάσῃ καὶ ἡ προθεσμία αὐτὴ καὶ δὲν γονατίσουμε, δὲν κλάψουμε, δὲν δεῖξουμε τὴ **μετάνοιά** μας εἰλικρινά, φοβᾶμαι. Τί φοβᾶμαι; Ἐμένα ρωτᾶτε; Ἀντέστε στὰ σπίτια σας. Ἄν εἴστε Χριστιανοί, ἂν πιστεύετε, ἂν ἔχετε καρδιά, ἂν σᾶς ἔμεινε μέσα μιὰ σπίθα, μὴ ρωτᾶτε ἐμένα. Γονατίστε, προσευχηθῆτε, ἀνοῖξετε τὴν **Ἀποκάλυψη** καὶ διαβάστε τὰ τρομερὰ ἐκεῖνα ποὺ προφητεύει. **Ἦρθε ὁ καιρὸς** νὰ πληρώσῃ ἡ ἀμαρτωλὴ ἀνθρωπότης ὅλα τὰ ἀμαρτήματά της.

Ἦ Χριστέ! Ἦ Παναγία, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν ἔλεηθῆναι καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**